

NEA HUND

NR. 2

AUGUST 1994

ÅRGANG 12

*Kanskje det hjelper
på humøret med litt
sportrenning eller en
runde på agilitybanen?*

LEDEREN har ordet

Hei igjen!

Håper alle har kommet i gjenge etter sommerferien og starter på høsten friske og uthvilte.

Som dere ser av stoffet inne i bladet har STBK slett ikke ligget i dvale over sommeren. Vi har fått ferdig agilityløypa og også avviklet en hyggelig fotur i Innbygdmarka.

Håper både aktive og ikke så aktive medlemmer finner nytte og glede av å bruke den nye løypa.

Som medlem i STBK savner jeg litt mer sosialt samvær med andre med hund som interesse. Dette har vi planer om å gjøre noe med i forbindelse med Nordisk vinnerutstilling i Hamar. Jeg håper at mange melder seg slik at vi får til en felles tur og kan møtes på en litt annen måte enn på miljørenning/dressurkurs. Og tenk - selv om vi ikke har med hunden kan vi prate hund nesten uhemmet en hel helg!

Til slutt vil jeg minne medlemmene om at STBK er til for å brukes. Har du spørsmål, tips eller lyst til å diskutere problemer med noen, så ta kontakt.

Grethe

STBK

SELBU TREKK- OG BRUKSHUNDKLUBB

Leder Grethe Malvik
Nykkelmo 73817644

Sekreter Wenche Randi
Krogstad 73817547

Kasserer Tove Størseth 73819847

Styremedlemmer
Torger Sletner 73818698
(Kontaktperson
trekhundaktiv.)
Svend Helge
Hegseth 73819141

Støttekomité
Tove Størseth 73819847
Julie Langli

Valgkomité
Else May Engen 73817832
Ingfrid Viken 73817856

Revisorer Arnar Haugen 73819847
Terje Erik
Garberg 73819694

Materialeforvalter
Britt-Eva Wisth 73819315

Stoff til NeaHund sendes til:

Wenche Randi Krogstad

NEA HUND

Organ for Selbu Trekk- og
Brukshundklubb.

Utkommer 3 ganger pr. år.
Abonnement oppnås ved å tegne
støttemedlemskap i STBK.

Redaktør

Wenche Randi
Krogstad 73 81 75 47

Skrevet og kopiert ved
Selbu DataSats

Medlemskontingent pr. kalenderår:

Familie kr. 100,-

Hovedmedlem kr. 75,-

Ungdomsmedlem kr. 40,-

Støttemedlem kr. 40,-

Postgirokonto 0803 2 09 45 55

Bankgirokonto 4285 07 90234

AGILITYBANEN

Som nevnt i forrige nr. av Nea-Hund var flyttinga av agilitybanen nært forestående.

Det ble en del arbeid med selve planeringa av underlaget. P.g.a. ugunstig tidspunkt - sommerferie - var det vanskelig å få folk til dugnadsarbeidet. Grovarbeidet måtte gjøres med traktor. En del kraft hadde vokst opp utoptå plassen og grusdunger som allerede lå der skulle fordeles utover.

Per Nykkelmo var mannen som løste det problemet for oss. Så sto det "bare" igjen for oss å finplane med trillebår, spade, rive og plenrulle. En del vendinger ble det tross alt for de tre - fire som sto på. Tre kvelder måtte ofres til dette.

Demontering av div. hinder og flytting til ny-banen gikk greit takket være den samme Per og hans seks-hjuling (Polaris 6×6, Big Boss - det var reklamen).

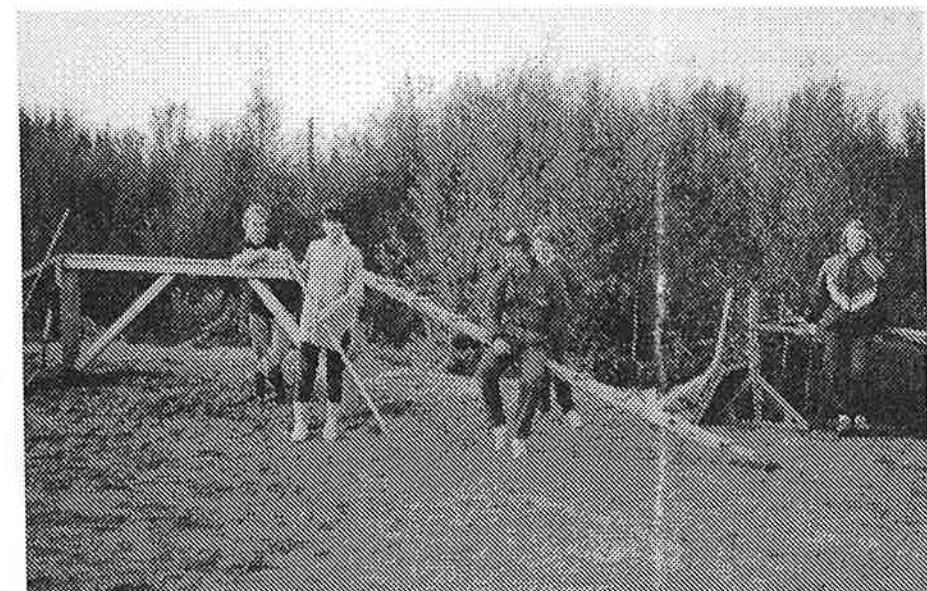

Den omtalte 6-hjulingen med Silje og Siriko.

Nå er agilityhinderne vel og vakert plassert og banen klar til bruk. Den vil bli suplert med noen flere hinder etter hvert og det vil også bli aktuelt med litt forbedringer av de gamle.

Neste post for oss blir å få flytta brakka vår fra Ausa til banen. Vi er ikke sikker på om dette lar seg gjøre p.g.a. brakkas tilsynelatende noe gebrekkelige tilstand, men den som intet våger,

Møt opp på banen utover høsten. Det blir kombinert miljøtrening og agilitytrening hver onsdag så lenge det lar seg gjøre p.g.a. vær og føreforhold. Det er ikke snakk om noen konkurransetrening - kun til egen og hundens fornøyelse. Agilitytrening er kjempefin lydhets- og kontakttrening for hund og eier. En kopp kaffe blir det som regel også en råd med.

Den aktive og særdeles flittige dugnadsgjengen på den nye agilitybanen - oppsetting av hinder pågår.

SPORTRENING

Samarbeid mellom STBK og SJFL

Siden lørdag 7. mai og fram til 16. juli har 5 medlemmer (på det meste) fra STBK drevet sportrenings sammen medlemmer fra hundegruppa i Selbu Jeger og Fiskerlag. Instruktører har vært Stig og Wenche fra STBK og Steinar Dyrdal fra SJFL.

Målet for den enkelte har vært forskjellig - fra godkjent ettersøks-hund for jakta -94 til grunntrening for valp / unghund. Det ble trent både med og uten blod i sporet.

Vi hadde fellestrenings en gang i uka - så var det opp til den enkelte å trenne imellom. Etter noen uker økte vanskelighetsgraden for blodsporthundene til 12-timerspor. Da gikk fredagskvelden med til sporelegging og lørdagsformiddagen til sporgåing

Motivasjonen

Det vi etterhvert jobbet mest med var motiveringa av hundene. Ved all slags trening er forutsetningen for at hunden skal jobbe den at den synes oppgaven er skikkelig artig. Gjør den ikke det i utgangspunktet, må vi lure den til å synes det. Vi greier aldri å banke en hund til å bli en god sporthund. Så lenge det er den som har nesen, må vi stole på at den gjør rett. Da må den ha

forstått oppgaven og ikke minst LIKES den.

Motivasjonen er det som ligger i enden av sporet. Har ikke hunden noe forhold til en elgskank, har det heller ingen hensikt å legge ut en som belønning ved sporslutt. Da monner det mye bedre med en bit hundepølse eller noe annet hunden synes er KJEMPEGODT.

I starten lot vi eier gå ut for å gjemme seg. Han/hun satt da i enden med hånda full av godbiter. En medhjelper gikk med hunden i langline etter å ha ventet 10 - 15 min. Det er viktig at hunden bruker nesa i bakken og ikke går etter syn, hørsel eller overvær. Derfor ble alle nybegynnnerspor lagt i medvind. Man kan også legge ut godbiter i sporet med en del meters mellomrom for å få nesen ned.

Videre var det viktig at hundeførerne lærte å lese hundene sine. Man skal kunne se når hunden er på sporet eller om den kommer over på fremmedfot, evt. roter rundt på overvær av noe annet. Jo flere spor under ulike forhold, desto bedre "lesetrening" for førerne. Forskjellige vær- og terrengforhold ga også hundene øvelse i å takle dette.

Sporprøven

Gruppa som drev fellestrenings kunne telle helt opp til 15 ekvipasjer. 5 av disse er altså medlemmer i STBK. 2 av de sistnevnte meldte seg opp til sporprøven som ble arrangert 16. juli i regi av Selbu Jeger og Fiskerlag. Til sammen var 7 fra trenings laget påmeldt. 3 stykker fikk godkjent, statistisk en meget høy prosent.

En av disse er medlem i STBK - Bengt Ødegård med Raija (norsk elghund, grå). Raija var bare ca. 15 mndr. da hun gikk opp til prøve. God og riktig sportrening av Bengt både på egen hånd og sammen gruppa hadde ført fram. Men det ble ikke med dette. Ti dager etter gikk Bengt og Raija opp til fersksporprøve på elgspor og fikk godkjent. Dette førte til at de ble den andre ekvipasjen i Selbu som er godkjent for ettersøk på all slags hjortevilt. (Jørn Møllenhus m/basset hound var den første.)

Pr. dato er også Wenche m/Lita godkjent. Vi har nå startet ettersøksring i Selbu for å få strukturert

pågangen fra de forskjellige jaktlagene. Så vil det vise seg hvordan det går når det lir ut i jakta.

Felles sportrening

Det vil bli aktuelt å fortsette sportreninga utover dersom interessen er god nok. Kanskje ikke så intensivt som i vår, men vi kan møtes noen ganger til fellestrenings. Den enkelte avgjør om han/hun vil trenne med eller uten blod i sporet. Uansett er selve aktiviteten morsom for både hund og eier. Hunden får brukt sin beste sans (nesen) og eieren kommer seg ut i marka og treffer likesinnede til en hyggelig prat om felles interessen - hund.

Vi inviterer til sportrening lørdag 10. september kl. 10.30. ved skytterbanen i Øverbygda

Ta med lang line og evt. sporsele/sykkelsele, mat og drikke og hensiktsmessige klær. For: "Det finnes ikke dårlig vær - bare dårlige klær".

Kontakt gjerne meg - Wenche - på telefon 73 81 75 47 dersom du har spørsmål.

HUNDESPRÅKET

BLANDEDE SIGNAL-SYSTEMER

Vi har tidligere nevnt at hundens signalsystem må sees som en helhet. Ofte har alle signaler bare avstandsøkende eller bare avstandsminskende karakter. Men hvis en hund er meget godt kjent med sitt språk og føler seg sikker, kan han eller hun ofte få fram mange og meget nyanserte "budskap" ved faktisk å benytte seg av begge signalsystemene samtidig.

Ranghøy - men la seg ned

La oss ta et eksempel fra virkeligheten. En kvinnelig hundeeier hadde seks golden retrievere som hjemmehunder. Hun gikk daglig tur med dem, og hadde dem løse "i flokk". Dessuten hadde hun dressurøvelser med hver enkelt hund for seg. For øvrig fikk hundene omgås fritt og på den måten lære seg kroppsspråk med rangordning osv.

Ved en anledning skulle en av flokkens tisper møte en ett år gammel vorsteh-hann, som både var redd og hadde dårlige erfaringer. Allerede mens hun så ham på langt hold, hadde hun hans situasjon klart for seg. Hennes reaksjon ble å legge seg ned på siden med bortvendt blikk. Hannen våget seg da nærmere, riktignok meget forsiktig, og på

lave og usikre ben, men fram kom han da.

Liggende knurring

Vel fremme snuste han alt for lenge og intenst bak på tispen. Hun ble merkbart irritert, men reiste seg ikke. Istedet ble hun liggende, stirret advarende og knurret med korre munnviker. Det virket etter hensikten. Hanhunden sluttet å snuse, men våget likevel å holde seg i nærheten av tispen. Ved å blande de to signalsystemene lyktes hun i å gi et meget nyansert budskap.

INDIVIDKONTROLL

Når to møtende hunder har kommet hverandre "inn på livet", inntrer noe som vi mennesker kalles individkontroll. En på mange måter litt vimmelig foretellelse, synes mange hundeeiere: "De snuser jo i baken på hverandre!" Men akkurat som så mye annet i hunders atferd har også denne snusingen en meget fornuftig og vettig forklaring.

Analyse av en møtende

La oss igjen sammenlikne med oss selv. Når vi treffer en person som vi ikke kjenner fra før, starter en prosess som vi kanskje ikke alltid er klar over. Med vår erfaring som grunnlag og med øynenes hjelp,

"plasserer" vi til å begynne med personen rent generelt: mann, kvinne, omtrent alder.

Hvis kontakten så utvides til fortsatt samvær, av foretningsmessig eller personlig karakter, skjer en mer nøyaktig "plassering". Klesdrakten blir da en ubevisst ledetråd for personens status, måten å bevege seg på forteller mye, kroppsholdningen og måten å bruke blikket på er ytterligere biter i puslespiilet. Og jo viktigere den personen er som det dreier seg om, dess nøyere blir analysen.

Hundens viktige snute

Vi lar altså øynene våre fortelle oss om møtende individer - vi er først og fremst en "visuell" art. Det organet våre hunder benytter seg av for samme slags informasjon, er den ufattelig sensible nesen.

Ved dens hjelp "plasserer" hunden en møtende rasfrende og får de opplysninger han synes er viktige. Oversatt til menneskespråk kan spørsmålstillingen f.eks. se slik ut: Er det hanhund eller tispe? Hvis det er en hanhund - kan han bli en konkurrent hvis det skulle dukke opp en lekker tispe med løpetid i nærheten? Er hunden høyere eller lavere i rang enn meg? Kan han påvirke min flokk? Kan det være en kamerat som jeg kan løpe og leke med?

All denne informasjonene formidles fra hund til hund gjennom duftsignaler som avgis av bakdel og

kjønnsorganer, og som noteres ved hjelp av nesen. (I denne forbindelse kan nevnes at hunder akkurat som ulver "markerer" revir etc. ved hjelp av urin og iblant også avføring). Hvordan møtet mellom hunder videre utvikler seg, er naturligvis avhengig av den informasjonene de respektive hundene får av motparten gjennom denne såkalte individkontroll.

UNG OG GAMMEL

Unge hunder viser ranglave signaler overfor eldre, det vet vi nå. Samtidig begynner vi kanskje også å forstå noe annet: at våre firbente venner har et utrolig bredt språkregister å "spille på", og at dette kan benyttes på en meget variert måte.

Hvis en ung hanhund treffer en eldre, innledes ofte hele møtet med at den innbyrdes rangsituasjonen utredes. Men når dette er avklart, kan språksignalene bli helt andre enn hva man ventet seg - noe følgende eksempel vil vise.

Lek gjennom nye signaler

En ti-måneders schäfer hanhund, ganske usikker, treffer en dag en tre år gammel hanhund av samme rase. Den eldre er rolig og sikker, og etter at rangen er avklart, innbyr han den unge til lek. Hans atferd da er "hundetypisk": ned på forbena, brystkassen mot bakken og halen i lekestilling, dvs. relativt høy og logrende.

Unghunden står der noe tvilrådig.

Hva gjør den eldste? Jo, han forsøker seg på en invit til såkalt jaktlek (hvordan den går for seg skal vi fortelle om i neste avsnitt). Det interessante er å jaktta hvordan den eldste hanhunden invit forandrer hans kroppspråk. Tydeligst vises det på at halen senkes og at ørene legges ganske langt bakover.

Hvorfor hender dette? Jo, egentlig er det helt logisk når man tenker på hvordan hundespråket fungerer. Fortsatt dominante signaler ville fått den yngste hunden til å holde seg borte fra allslags lek, men de nye signalene gjør at han våger å sette igang å løpe etter den eldste.

Lek gjennom opprettholdte signaler

La oss nå snu litt på det foregående eksemplet. Etter et vanlig forspill er det istedet den yngste som vil leke, mens den eldste er mer uinteressert. Unghunden inviterer til jaktlek på samme måte som den eldste i det foregående eksemplet, og leken begynner. Hvordan ser nå den yngstes signaler ut? Jo, akkurat som hos den eldste i det foregående eksemplet: lav hale, bakoverlagte ører og antakelig også lange munnvikter. Han beholder altså de ranglave signalene som han sannsynligvis viste under det innledende møtet. Og også denne gang er årsakene helt logiske. Hadde unghunden vist dominante signaler under leken, ville den eldste hunden helt sikkert ha sluttet å leke og istedet satt i gang med å oppdra en "uforskam-

met" dominant unghund.

JAKTLEK OG KAMPLEK

Alle menneskelige interesseområder har sine spesialuttrykk, om det nå gjelder sjakk, svømming eller frimerkesamling. Her i boken tar vi opp flere av "nøkkelordene" når det gjelder hunder - tidligere har vi nevnt f.eks. individkontroll, og i neste kapittel forklarer vi begrepet overslagshandlinger. Men nå skal vi ta for oss et par andre uttrykk, nemlig jakt- og kamplek. Erfarne hundefolk kjenner dem godt, mens en som ikke er så godt inne i terminologien, nok vil lure på hva de betyr.

Først en forklaring: det vi skal beskrive, er to forskjellige måter å leke på *kun mellom hunder*. Disse begrepene benyttes også i andre sammenhenger, jaktlek f.eks. som hjelp i dressur, og kamplek i forholdet til mennesker. Men disse to områdene har altså ikke noe med dette avsnittet å gjøre.

I full fart over sletta

Ser man to hunder som løper etter hverandre i fullt firsprang i en park eller på en slette, er det som regel tale om jaktlek. Den ene hunden fungerer som "byttedyr", mens den andre leker "jeger". Det går i susende fart, med den ene hunden foran og den andre etter. Med ett snur de, og rollene byttes! Nå blir helt plutselig byttet til jeger og je-

geren til bytte.!

Slik kan det gå for seg, men det behøver slett ikke gjøre det. Like ofte hender det at "byttet" beholder sin rolle hele tiden, akkurat som "jegeren" beholder sin. Under lekens lynforte vendinger holder hundene en viss avstand seg imellom, og hver hunds signaler er meget tydelige for å unngå misforståelser. Denne typen lek lekes gjerne av to hunder som ikke kjenner hverandre på forhånd, og der altså ingen av dem er helt sikker på motpartens måte å oppføre seg på.

Slagsmål! Fy, så stygt!

Den uinngivde parkvandreren betrakter hundenes stormløp over gressplenene, men skvetter plutselig: løpingen stopper, og hundene ruller rundt på bakken med vidåpent gap, glinsende hjørnetennner og kjevene med godt tak i motparten. De slåss! Fy, så følt!

Slett ikke! Jaktleken har plutselig gått over til kamplek, en meget vanlig kombinasjon. Noe slagsmål er det altså ikke snakk om, men en leken nærkamp som nærmest kan sammenliknes med fribryting. For i denne leken brukes hele kroppen, altså iblant også tennene - selv om det da dreier seg om ufarlige såkalte markeringer. Men på denne måten leker bare hunder som kjenner hverandre godt, ettersom de kommer hverandre så veldig nær. Sjansen for misforståelse ville i denne situasjonen være stor hvis det var

hunder som var helt ukjente med hverandre.

Rasetype - leketype

Det er et faktum at en del hunder ser ut til å foretrekke den ene leketypen, mens andre heller og oftere velger den andre. Hva kommer dette av? I et senere kapittel om språkvanskhetene skal vi fortelle en hel del om følgene av avlen, men allerede nå må vi ta opp noen av dem. Et par konsekvenser av avlen er nemlig årsakene til visse hunders valg av leketype.

I århundrenes løp har våre forfedre fått fram hundetyper med helt forskjellige slags kroppsbygning, f.eks. raske mynder og bastante bulldogger, for å nevne et par motsetninger. De langbente og lette myndene og raser som er i slekt med dem, foretrekker helt naturlig den hurtige jaktleken - selv om det likevel forekommer at de ruller rundt i kamplek. På den annen side er kamplek naturligere for store og små "tungvektre" som boxere, rottweilere og franske bulldogger, selv om de også av og til leker jaktleken.

Hunder er individualister!

Med unntak av disse ytterighetene er ellers blandingen nærmest total når det gjelder måter å leke på. Og dessuten begynner mange lekegangen altså ofte med jakt og hopping for siden å gå over i "bryting". Er den ene hunden mest interessaert i å storme avgårde, og den

andre heller vil drive med leken nærkamp, pleier også spillet å variere under lekens gang. Noen absolute regler fins ikke - hunder er individualister, akkurat som vi mennesker.

Og det bør man ha i tankene beständig som hundeeier! Mange faktorer som er ukjente for oss, påvirker hundenes valg av lek og også

lyst til å leke. Det fins hundeeiere som av og til uttrykker forundring over hvor forskjellig det kan være fra gang til gang: "I går hadde de det så morsomt sammen, men i dag vil de ikke leke i det hele tatt!"

Nei, det stemmer, det. Vi kan jo føle tilværelsen helt forskjellig fra en morgen til en annen. Hvorfor skulle hundene våre være annerledes?

Bli med på fellestur til

NORDISK VINNERUTSTILLING I VIKINGESKIPET, HAMAR

3. og 4. desember 1994

Vi har ikke planene klare for hvordan vi skal gjøre det - det avhenger litt av hvor mange som blir med. En mulighet er å leie seg minibuss, en annen å ta toget, eller dersom vi blir noen få, å kjøre sammen i vanlig bil.

Vi satser på overnatting i campinghytte en eller annen plass i nærheten.

Ta kontakt med

Grethe malvik Nykkelmo, tlf.: 73 81 76 44

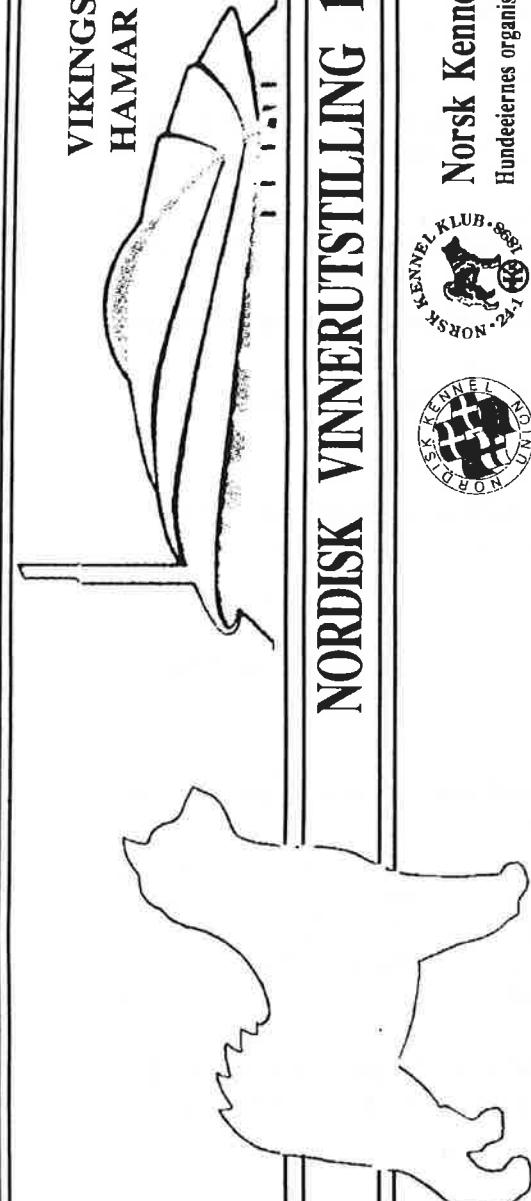
Viser forøvrig til bred omtale av utstillinga fra NKK midt i bladet.

Aktiviteter i STBK

høsten -94

August	Oppstart miljøtrening / agilitytrening hver onsdag. Også valpetrening dersom det er interesse.
September	Dressurkurs. Første oppmøte onsdag 7. kl. 18.00 v/Teigen. Kurskvelder nærmere avtalt med deltagere. Satser på mer intensiv trening enn tidligere - ca. 8 ganger. Sportrening lørdag 10. kl. 10.30. på /ved skytebanen på Myråsen, Øverbygda. Handikapkjøring søndag 18. Ikke helt avklart.
Oktober	Dressurkurs fortsetter. Sportrening en eller annen gang i oppholdet i elgjakta der som det er interesse.
November	?
Desember	Fellestur til Nordisk Vinnerutstilling i Vikingeskipet, Hamar 3. og 4. desember.
Miljøtreninga	holdt koken ut skoleåret i juni. Oppmøtet for våren varierte fra 3 til 9 ekvipasjer. Høstens trening vil foregå på/ved agilitybanen. Vi kommer til å trenе vanlige øvelser (kontakttrening, hilsetrening, omgåes andre hunder på en sivilisert måte, ta opp problemer for den enkelte osv.). I tillegg vil vi drive hinder- og balansetrening på banen alt etter evne, størrelse, alder og interesse for hver enkelt.
Sportrening	Agilitytrening fungerer kjempefint som kontakttrening - du må ha full kontroll på hunden hele tiden. Uten kontakt, ingen kontroll! Omtalt lengre framme i bladet.

VIKINGSKIPET, HAMAR 3.-4. 12.

Norsk Kennel Klub

Hundeårenes organisasjon

NORDISK VINNERUTSTILLING 1994

Norsk Kennel Klub har glede av å invitere til den første Nordiske Vinnerutstilling siden grensene til Finland ble stengt i 1987. Denne internasjonale utstillingen avholdes i Hamar Olympiahall - Vikingskipet - og vil danne en spennende avslutning på Olympiaåret '94 i Norge.

Vikingskipet ligger ved E-6 ved avkjøringen til Hamar, ca. 12 mil nord for Oslo.

* Scandic Hotel - tlf. 62 52 70 00 • Vikingskipet Motell - tlf. 62 52 60 60. Vær tidlig ute med rombestilling p.g.a. julebordsesongen.

DOMMERLISTE

Lørdag 3. desember 1994

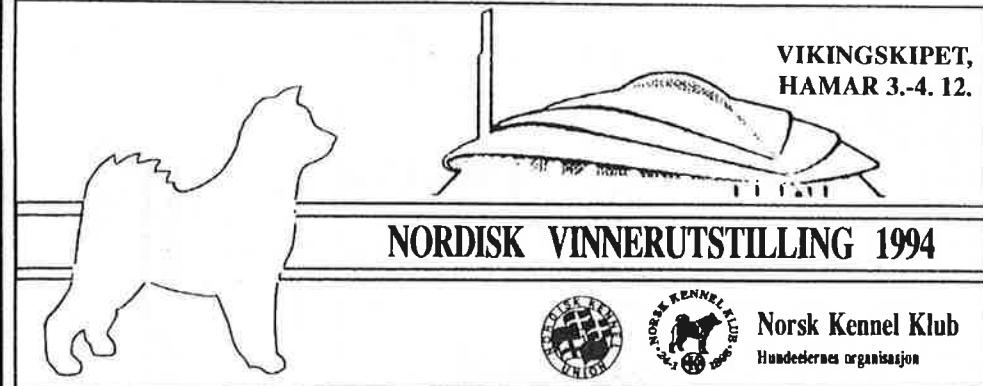
Gr 1: bruksh., hyrde- og glæterhunder: • Bearded collie, lancashire heeler, welsh corgi:Liz Cartledge, GB. • Bouvier des flandres, collie korthåret, groenendael, lassenois, malinois: Pamela Cross Stern, GB. • Terrier: Karen Watson, GB. • Briard: Øivind Asp, N. • Collie langhåret, shetland sheepdog: Derek Smith, GB. • Mudi, old english sheepdog, polskowczak, niznny, pumi: Hans Lehtinen, SF. • Puli, schipperke: Brenda Banbury, GB. • Schäferhund: Günther Kölges, D. • Australisk cattledog, australisk kelpie, beauceron, border collie, hollandsk gjeiterhund, komondor, maremmana, saarloos wolfhond, slovakisk cuvac, ungarsk kuvasz, øvrige raser gr. 1: Hassi Assennacher-Feyel, D. • Gr 2: pinscher/schnauzer, molosser, sennenhunder: • Affenpinscher, dvergschnauzer, mellompinscher: Elina Tan-Hietalahti, SF. • Appenzeller sennenhund, berner sennenhund, entlebucher sennenhund, grosser schweizer sennenhund: Amadeus Kräuchi, A. • Boxer: Kari Nyén, N. • Bulmastiff, grand danois, hovawart: Rainer Vuorinen, SF. • Dobermann, sankt bernhardshund: Ole Stansjö, SF. • Dvergpinscher, pyrenéehund: Brenda Banbury, GB. • Landseer, newfoundlandshund:Hans Lehtinen, SF. • Mellom schnauzer, riesenschnauzer: Rita Harmsen-Rispens, NL. • Rottweiler: Gerd Apel, D. • Leonberger, serra da estrelahund: Hassi Assennacher-Feyel, D. • Anatolsk gjeterhund, en-

gelsk bulldog, engelsk mastiff, napolitansk mastiff, pyreneisk mastiff, tibetansk mastiff, øvrige raser gr. 2: Tore Edmund, N. • Gr 3: terriere: • Dalmatiner, • die dimmott terrier, manchester terrier: Brenda Banbury, GB. • Am. staffordshire terrier, tysk jakttærer, engelsk toy terrier, silky terrier, yorkshire terrier: Tore Edmund, N. • Australisk terrier, bedlington terrier, bull terrier, cesky terrier, kerry blue terrier, miniature bull terrier, person jack russell terrier: Øivind Asp, N. • Ørige lavbente terriers: Ingela Nilsson, S. • Øvrige hoybente terriers:Mr. W.Brown Cole Jr.,GB. • Gr 6/4: dachs, drivende og sporhunder: • Blodhund: Bjørn Larsson, S. • Dachshund langhåret: Jøs van Soest, NL. • Dachshund kortført: Tore Edmund, N. • Dachshund strikkert:Kari Nyén, N. • Bassett, otterhund: Rainer Vuorinen, SF. • Bayersk viltsporthund, beagle, drevre, dunker, finsk støver, haldenstøver, hamiltonstøver, hannoveransk villsporthund, hygenhund, istrisk støver, luxemesterstøver, schillerstøver, schweizerstøver, småålandsstøver, øvrige raser gr. 6/4: Torbjørn Granheim, N. • Gr 7: stående fuglehunder: • Bretton, kleiner müsterländer, ungarsk vizsla, vorscheshund, weimaraner: Bjørn Larsson, S. • Grosser müsterländer, italiensk spinone: Hassi Assennacher-Feyel, D. • Pointer: Øivind Asp, N. • Settersæne, gammel dansk hønsehund, øvrige raser gr. 7: Georg S. Johansen, N. • LP: • Kl. II: Øivind Thoresen, N. • Kl.III: Jan Odd Geir-Sormarken, N. • Kl.elite: Hans

spaniel, øvrige raser gr.8: Hans Lehtinen, SF. • Gr 9: sel-skaps-hunder: • Dalmatiner:Jøs van Soest, NL. • Bichon frisé, bolognese, chinesisk crested, coton de tulear, lówchen, malteser:Val Bløre, GB. • Boston terrier, fransk bulldog, griffons, japanske chin, mops: Brenda Banbury, GB. • Cavalier King Charles spaniel, papillon, phaléne:Ingela Nilsson, S. • Rhodesian ridgeback: Elina Tan-Hietalahti, SF. • Kromfohrländer, mexikansk nakenhund, shih tzu: Hassi Assennacher-Feyel, D. • Chihuahua, tibetansk terrier: Pamela Cross Stern, GB. • Puddel:Kim Silito, GB. • Pekingeser: Liz Cartledge, GB. • Tibetansk spansk: Jane Lolley, GB. • Chihuahua havanais, Ihassapso, øvrige raser gr.9: Ole Staunskær, DK. • Gr 10: mynndor: • Greyhound, italiensk mynde, whippet:Knut Blütecher, N. • Irsk ulvehund, skotsk hjortehund: Liz Cartledge, GB. • Saluki: Rainer Vuorinen, SF. • Afghan hund, podenco ibicenco, sloughi, farahund, podenco ibicenco, sloughi, øvrige raser grupp 10:Ole Staunskær, DK. • LP kl. I (kun kvalifiserte hunder): Marianne Mowé/Per Egil Gylland, N. • Agility individuell - NM: Jon G Olsen, N. • Agility lag - NM: Thor B Evensen, N. • Gr.dommere: • Gr. 5: Wera Hithenthal. Gr. 8: Tore Edmund • Gr. 9: Pamela Cross Stem • Gr. 10: Knut Blütecher • Beste oppdretterkl.: Liz Cartledge • Beste aviskl.: Hassi Assennacher-Feyel • Jr.handling finale: Espen Engh • Beste Veteran og BIS: Ole Staunskær.

Det tas forbehold om dommerendringer

Påmeldingsfrist 6. november. Påmelding og avgift skal være NKK ihende innen fristens utløp. For sent inkomme påmeldinger blir returert. Om påmeldingen betales senere enn 14 dager før utstillingens dato, påløper et ekstra gebyr på 50% av påmeldingsprisen. Priser: *Eksteriørflydighets: N.kr. 200,- *Veteranklass: N.kr. 100,- *Agility / agility lag: N.kr. 120,-. Deltagelse i eksteriør og lydighet (samme hund): N.kr. 300,-. F.o.m. trede påmeldte hund med samme registrerte eier, betales 1/2 avgift. De oppgitte priser gjelder for medlemmer av NKK eller samarbeidende organisasjoner. Dobbelt avgift for ikke-medlemmer. Påmeldningsblanketter og NKKs utstillingssregler fås ved henvendelse til NKK eller hjemlandets kennelklubb. Påmeldingsadresse: Norsk Kennel Klub, Postboks 163-Brygge, 0611 Oslo, Norge, tlf.: 22 65 60 00 (99.00 - 14.00) Postgrunn: 0824 018610. OBS: I henhold til norsk lov er det forbudt å stille ut øre- og halekupert hunder. Hunder født og halekupert for 1.7.1988 kan stilles ut dersom de i samme periode ikke har vært eksponert i utstilling. Det må bekreftes via veterinærattest utstedt av den veterinar som foretok kupertingen. Attesten skal forevises i ringen.

Etter at grensene fra Norge og Sverige ble åpnet til Finland, Danmark og resten av de europeiske land, vedtok Nordisk Kennel Union å starte opp nordiske konkurranser av forskjellige slag fra i år.

Følgende arrangementer vil finne sted i år:

Nordisk Vinnerutstilling (eksteriør) i Norge 3.-4. desember

Nordisk Mesterskap i lydighet i Sverige 10.-11. desember

Nordisk Mesterskap i agility i Danmark 5.-6. november

Disse arrangementene skal gå på omgang mellom Sverige, Finland, Danmark og Norge. Norsk Kennel Klub har vært så heldige å få starte opp med den første Nordiske Vinnerutstilling og det betyr at neste gang vi skal stå som arrangør blir i 1998 - NKKs 100 års jubileumsår.

Hva er Nordisk Vinnerutstilling?

Den første Nordiske Vinnerutstilling ble arrangert på Sjølyst i 1978 i forbindelse med NKKs 80-årsjubileum. Den gangen var det bare Sverige, Finland og Norge som kunne delta p.g.a. rabiesgrensene. Siden ble det arrangert slike utstillinger hvert år fram til 1987. Det var også Norge som arrangerte den siste. Så ble grensene mot Finland stengt p.g.a. rabies, og Nordisk Vinnerutstilling ble stiltet i bero inntil videre.

I de årene utstillingen ble arrangert økte dens popularitet fra år til år. Å kunne oppnå titelen Nordisk Vinner i de forskjellige rasene, var noe utstillingssfolken gjerne ville kjempe for. Ikke alle kunne bli Nordisk Vinner, men utstillerne ville gjerne også vise bredden og kvaliteten hos nordiske hunder og derfor økte deltagerantallet år for år.

Vi hadde følgende BIS-vinnere:

1978 i Norge:

kerry blue terrier Can Int Nord UCh Nord.V'78 Mucis's Right On, eiere Jul Hamlet og Knut Egeberg, Norge.

1979 i Sverige:

tibetansk terrier Int Nord UCh Nord.V'78'79 Tintavon Desdemona, eier Paul Stanton, Sverige.

1980 i Finland:

ruhåret fox terrier Ch Blackdale Starbright, eier Geir Pedersen, Norge.

1981 i Oslo:

yorkshire terrier, Nord UCh Parcenv Smuggler, eier Per Undén og Kari Haave, Sverige.

1982 i Sverige:

west highland white terrier Int S SF UCh Nord.V'82 Bushey's Magic

Storm, eiere M & S Lindstrøm, Sverige.

1983 i Finland:

west highland white terrier Times Fuzzy-Magic, eier Raimo Louhio, Finland.

1984 i Norge:

schäferhund N SF UCh Nord. V '81 '84 Ken av Thorarinn, eier Torbjørn Stokkedal, Norge.

1985 i Sverige:

lakeland terrier DK Holl Nord UCh Gilroy Mr Margeaux, eiere C Ginman og I Nilsson, Sverige.

1986 i Finland:

finsk spets Karo, eier Veikko Junnikkala, Finland.

1987 i Norge:

pekingeser N S UCh Royceland La Paloma for Toydom, eier Borgild Sørensen, Norge.

NORDISK VINNERUTSTILLING -

Hundefolkets Olympiade i Vikingskipet
Hamar 3.-4.desember '94

Hva skal skje på årets Nordiske Vinnerutstilling

Det er en stor glede for Norsk Kennel Klub å kunne invitere til Vikingskipet på Hamar. Denne Olympiske Arena ble kjent langt utenfor Norges- og Nordens grenser under OL i februar.

Vikingskipet viste seg å kunne frembringe forhold som førte til rekorder og norske edle medaljer. Nå får hundefolket sjansen til å prøve seg, ikke på isen, men på et forhåpentligvis godt betongdekke. Vi håper å kunne tilby så gode forhold som mulig, både for utstilere, dommere og publikum.

Alle utstiller vil få en spesiell pins som er laget for dette arrangementet.

Alle som blir Nordiske vinnere vil få en stor rosett med spesielle farger.

Det blir fotografering av de Nordiske Vinnere, v/Michael Eriksen, for gjengivelse i Hundesport.

Vi vil også gjenta fjordrets suksess på Sjølyst, med konkurranse om både beste avls- og oppdretterklasser begge dager.

Markedsføring

Vi vil benytte denne enestående anledning til å markedsføre såvel utstillingen som de positive sider ved hundehold.

En brosjyre som skal fortelle om utstillingen, skal distribueres til de nordiske lands Kennelklubber og på de fleste utstillinger i høst, er under produksjon.

En egen messeavis blir produsert av Hamar Dagblad og skal distribueres til alle husstander i store deler av Hedmark. Vi håper også å få god kontakt med såvel Radio og TV som avisar.

PROGRAM LØRDAG 3. DESEMBER:

Presentasjon av nordiske hunderaser

Bedømmelse av rasene i:

- Gruppe 1: bruks-, hyrde- og gjeterhunder
- Gruppe 2: pinscher/schnauzer, molosser og sennenhunder
- Gruppe 3: terriere
- Gruppe 6/4: dachs-, drivende- og sporhunder
- Gruppe 7: stående fuglehunder
- Lydhetsprøver i klasse II, III og elite
- Semifinaler i juniorhandling
- Gruppfinaler • Beste avls- og oppdrettergruppe • Beste veteran

PROGRAM SØNDAG 4. DESEMBER:

Presentasjon av nordiske hunderaser

Bedømmelse av rasene i:

- Gruppe 5: spiss'hunder
- Gruppe 8: apporterende hunder
- Gruppe 9: selskapshunder
- Gruppe 10: mynder
- Lydhetsprøve klasse I
- Norgesmesterskap i Agility for lag og individuelt
- Finale Juniorhandling
- Gruppfinaler • Beste avls- og oppdrettergruppe • Beste veteran
- Best In Show
- Kåring Årets Hund i Norge - Bamsestatuetten
- Kåring Årets Lydhets'hund - Gerapokalen
- Kåring Årets Agility'hund - Kalatrofeet

Adkomst og overnattingsmuligheter

Vikingskipet ligger like ved E6 fra veien til Hamar. Det er ca 120 km fra Oslo.

Viregner med at mange kommer langs veien fra utstillingen. Følgende store hoteller ligger i området: • Astoria Best Western Hotel - tlf. 62 52 16 90 • Rica Olrud Hotel - tlf. 62 35 01 00 • Scandic Hotel - tlf. 62 52 70 00 • Vikingskipet Motell - tlf. 62 52 60 60. Vær tidlig ute med rombestilling p.g.a. julebordesaesongen.

FAMILIETUR

Årets familietur/fjelltur gikk av stabelen søndag 14. august. Valget falt på Innbygdmarka, nærmere bestemt vegen til Hovsvollen og myrene langs Langåsen fram til hytta til Tove Størseth og Arnar Haugen.

Værmeldinga for dagen var heller laber med regnbygger og kjølig, men noen av oss har tydeligvis kontakter på høyere hold. Grå himmel var det nok, men kranene var stort sett skrudd godt igjen hele turen. Passe temperatur for fottur var det óg.

Oppmøtet var gledelig stort - 11 store, 7 små og 9 hunder og en Saccovogn. Det var god spredning i størrelse på hundene - Silje Nykelmos lille sjarmtroll, japansk spisshund Siriko tilsvarte nesten hodeskallen til pyrenéeren Samson (tilhørende Terje Erik og Linda Garberg).

Terrenget var meget familievennlig. Slake skråninger og flate myrer med mye god bær til å putte i magen underveis.

Dramatikken uteble heller ikke. For å komme fram til hytta måtte vi over ei elv. Turdeltakerne ble ikke tipset om vademuiligheter på forhånd, så støvelskiftene var alt for korte for enkelte. Tross dette gikk det ikke over alle ...skaff. Vi fikk syn for at klubben gjemte (godt) enkelte gentlemen, som

tok oppgaven som bærere med godt hummør.

Byggmester Arnar gikk desverre glipp av vår inspeksjon av hytta. (Han hadde dratt til sjøss.) Vi kan trøste ham med at karakteren absolutt ble "Bestått" - foreløpig. Det kan tenkes vi kommer igjen for å inspirere det endelige resultatet når det innvendige arbeidet på hytta er avsluttet. - Takk for oss.

Vel nede ved bilene var selvsagt "alle enige om at hadde vært en kjempefin tur". - Så får vi se hva vi finner på neste år.

Bilder kommer i neste nummer av NeaHund.

I anledning jakttider og utdanning av ettersøkshunder bringer vi her en historie som er sakset fra den kjente hundeprovødommer Anne Igzi sin bok "Viltsport - trening og alvor".

Rådyrbukken

Så skjer det som helst ikke skulle skje, det blir nødvendig med ettersøkshund etter et uheldig skudd på en rådyrbukk. Strihårsdachshunden ville nok helst ha fulgt etter med én gang, men i stedet blir den hanket inn på strengen og får en heller ufrivillig pause sammen med en jeger som mest av alt ønsker at skuddet aldri hadde forlatt rifla. Men gjort er gjort, og når galt skulle være, får det bli kaffe og en skive mens man venter på at en time skal snegle seg av gårde.

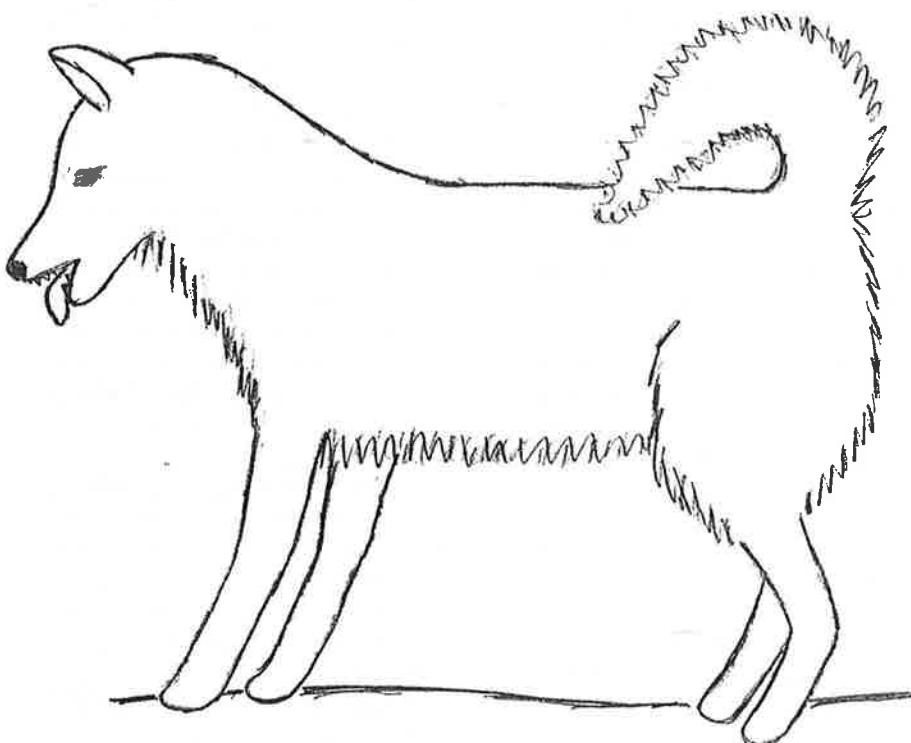
På skuddplassen har skytteren funnet fram til sikre spor, selv om det var leie forhold med ospeløv og en del kvist. Til slutt lå den bare der, den vesle klumpen med kornete, mørk blodmasse. Det kunne vært verre. Et rådyr med leverskudd går sjeldent langt.

Sporlinen og halsbåndet ligger klart i sekken, og den vesle, raggete bikkja skjønner hva det dreier seg om når utstyret kommer fram. Hund og fører går fram til skuddstedet, og bikkja tar sporet direkte og legger i vei i samme retning som dyret dro ut etter skuddet. Etter noen meters sporing må den likevel sjekke - for liksom å sikre seg. En trang runde, og så bærer det videre.

Bikkja er ivrig og legger i veg i god gangfart. Rådyrbukken har passert en bred sti og fortsatt inn i plantefeltet på den andre siden. Her står smågranene tett, og det er ikke lett å se stort. Bikkja jobber seg framover, men så - plutselig - begynner den å søker i små slag. Den snur seg og kikker på føreren også, og så lenge har de to jobbet sammen at føreren vet at dette er et signal på at hunden har tap. Bikkja runderer tilbake og kommer inn på sporet igjen, og nå varer det ikke lenge før den brått stuper inn under en av smågranene og kommer med et lite bjeff i farten. Der ligger rådyrbukken - allerede død.

Jegeren tar med seg både bukk og hund ut til stien, og vel ute av krattet henges bukken i et tre for slakting. Bikkja får sin del og vel så det, for jegeren er vel vitende om at uten hund ville denne bukken sannsynligvis aldri ha blitt funnet i det hele tatt - selv om den ikke lå mer enn snaue 100 meter fra skuddplassen.

En hund jeg kjenner

Her er et bilde av Taro, som er en alaskan malamute. Taro er hunden til Ragnar Helsengren. Ina Krogstad Berg har laget tegningen.

Herved inviteres alle barn i klubben til å sende inn en tegning av familiens hund eller en hund dere kjenner eller har kjent.

Bildene må være i tegnet i sort/hvitt da vi dessverre ikke kan trykke farger og de må ha klare streker (konturer) for å vises best mulig på trykk. Alle tegningene blir trykt i NeaHund og alle som sender inn får en liten gave fra oss.

Oppgi navn, adresse og alder og send bildet til
Wenche R. Krogstad, Nordlia 9, 7580 Selbu.

Gro Mari Hanem har tegnet Rosso, som er familiens hund.
Rosso er en irsk setter som er 11 år gammel.

Bukspyttkjertel / prostata

Pankreasatrofi (bukspyttkjertelsvinn)

Når maten passerer magesekken tilsettes den bukspytt og galle. Bukspytt og galle samarbeider om å ta opp fett fra føret. Pankreasatrofi gir nedsatt produksjon av bukspytt. Kjertelens produksjon av insulin påvirkes derimot ikke. Dersom det mangler bukspytt passerer fettet ufordøyd gjennom tarmen. Det dannes store mengder fet avføring. Samtidig mister fettet sin næringsverdi og de fettløse vitaminene går tapt. De går rett igjennom og kommer ut med avføringen.

Fett og fettløse vitaminer trengs for å holde huden og pelsen i bra kondisjon. En hund som ikke godt gjør seg av fettet får tørr hud som klør og blir betent. Pelsen blir tynn og tørr. Hunden avmagres ettersom den ikke kan nyte gjøre seg av fettet i foret.

Den vanligste formen for pankreasatrofi oppstår hos unghunder eller i løpet av de første leveårene. Jo dårligere bukspyttkjertelen fungerer, desstof tydeligere blir symptomene. Vanligvis begynner det snikende for så å bli verre etter hvert.

En hund med for lite bukspytt bør spise mange små porsjoner av et

energirikt før der energien består av gode kullhydrater. Bukspytt og galle finnes i tabletform og kan gi es sammen med maten. De fleste hunder som behandles riktig kan leve et symptomfritt liv.

Uvanlig

Etter min vurdering, som baserer seg på statistikk fra forsikringsskapet Agria, behandles (totalt) 500-1000 hunder i Sverige.

I løpet av 1992 fikk ca. 120 hunder med sykdommer i bukspyttkjertelen (ikke diabetes) erstatning fra sykeforsikring. Hver fjerde hund var en schäfer. Ca. 45 hunder ble avlivet for sykdom i bukspyttkjertelen. Annenhver avlivet hund var en schäfer. Schäferen er klart overrepresentert i statistikken over pankreasatrofi. Men risikoen for hver enkelt hund for å bli rammet er likevel liten. Schäferen er en populær rase med rundt 5 000 registreringe pr. år. Rasene schäfer og collie hører til rasene som oftest rammes. Innen begge rasene har man sett et arvelig mønster i tilbøyeligheten for pankreasatrofi. Risikoen for at sykdommen spres øker om man avler på rammede hunder eller deres nærmeste slektinger. I de øvrige rasene er det ikke blitt gjort noen genetiske studier, men inntil videre bør man være forsiktig med

å avle på slekninger av syke dyr.

Prostataproblemer

Symtomene

Menn og hannhunder er de eneste "dyrene" som rammes av prostataforstørrelse. Hos mennesket dominerer symptomene fra urinveiene - det tar for lang tid å tisse. Dette forekommer sjeldent hos hunder. De får derimot problemer med avføringen. Tarmen kommer i klem mellom krysset og den forstørrede prostataen. Dette fører til at hundens avføring er flatttrykt og/eller at den har vondt når han presser.

Ved betennelse i prostataen får hunden ofte utfloed fra urinrøret. Det kan være vanskelig å se hos en hund som slikker seg ofte. Men mange hundeeiere merker at det drypper av hunden - særlig når han reiser seg opp. Dersom utfloeden er blodig oppdages den lettere.

Smerte fra prostataen gjør at hunden holder halen høyt løftet. Halen står ut i en anstrengt bu.

Prostata

Prostatakjertelens oppgave er å produsere prostatasekret, den flytende bestanddelen av spermaen. Prostataen ligger under endetarmen og omslutter urinrøret.

Hos små valper er den liten og inaktiv. Fra fire-måneders alderen begynner den å vokse og ved kjønnsmodenhetsalderen har den

nådd sin fulle størrelse. Hos en middelsstor voksen hund er den stor som en uknekket hvalnøtt.

Liksom hvalnøtten har prostata en beskyttende hinne, prostatakapselen. Innenfor kapselen ligger selve kjertelvetet, som liksom hvalnøtten består av vekslende kompakte og hule partier.

Prostata munner ut i urinrøret. Aktiviteten i prostata styres av det mannlige kjønnshormon. En hund som ikke er seksuelt aktiv har lav sekretproduksjon.

Men om samme hanne aktiviseres av en løpsk tispe dannes det straks den mengde sekret som trengs for en parring. Når det likevel ikke blir noen parring kan hunden få ulike problemer med prostataen sin.

Sykdommer

Den vanligste forandringen er prostataforstørrelse som rammer 80% av de hundene som er sju år eller eldre. Hele 95% av dem som er ni år eller eldre har prostataforstørrelse.

Men det er ikke alle hunder som har synlige symptomer. Dette fører til at flere ettersykdommer kan utvikle seg uten at eieren merker noe før hunden blir skikkelig syk. Til ettersykmommene hører akutt og kronisk prostatitt (betennelse i prostata), prostatasvulster og verkbyller.

Akutt prostatitt er smertefullt, men lett å behandle. Kronisk prostatitt gir stadig tilbakevendende blærekatarr. Den er vanskelig å lege med medisiner.

En kronisk prostataforstørrelse kan føre til at det utvikles svulster i prostata. Hunder med enkelte små svulster kan være symptomfrie. Men om en svulst blir infisert dannes det en verkeb yell som i verste fall kan sprekke og være årsaken til akutt bukhinnebetennelse. Hunder med store svulster kan behøve en ganske omfattende operasjon.

Sannsynligvis kan de fleste tilfeller av prostataforstørrelse med etter-sykdommer forebygges ved kastasjon av unghund-hanner.

Behandling

For å få et langsiktig resultat må man behandle både de akutte symptomene og den bakenforliggende årsaken. Vanligvis gir man antibiotika mot de akutte symptomene.

Mot den bakenforliggende årsaken "kastrerer" man hunden. Ved en medisinsk eller hormonell kastrasjon får hunden injeksjoner eller tabletter som inneholder kvinnelige kjønnshormoner.

Denne metoden anbefales til hunder som skal gå iavl og som derfor ikke kan kastreres kirurgisk. Hormonell kastasjon har ganske få bivirkninger.

Behandling med injeksjoner må gjentas minst et par ganger i året om man skal unngå tilbakefall. I forbindelse med injeksjonene bedømmer man prostata. I en del tilfeller gies det tabletter.

For hunder som ikke skal gå i avl - og dette er faktisk de aller fleste - er den riktige kirurgiske kastasjonen den beste langsiktige løsningen. Etter kastasjonen krymper prostata til 20% av normal størrelse.

Inngrepet utføres i full narkose og er teknisk enkelt og ufarlig. Hunden holdes helt i ro til stingene taes og kan siden leve et helt normalt liv.

Et liv som kanskje er mer normalt enn tidligere da hans undertrykkede kjønnsdrift skapte konflikter både for ham selv og for omgivelsene.

Meldinger fra Norsk Kennel Klub

Registreringsavgiften økes til følgende fra 1.6.94:

For oppdretter som er medlem av NKK eller samarbeidende klubber:
Enkelthund: kr. 250,- Valpekull pr. valp: kr. 220,-

For oppdrettere som IKKE er medlem av NKK eller samarb. klubber:
Enkelthund: kr. 500,- Valpekull pr. valp: kr. 440,-

Border collie:
Enkelthund: kr. 220,- Valpekull pr. valp: kr. 220,-

Medlemskontingenten til NKK økes til kr. 175,- fra 1.1.95

Registrering av utenlandske hunder

Norsk Kennel Klubs Hovedstyre stadfestet, i møte nr. VI/94 - den 6. juli 1994, følgende regler for registrering/omregistrering av utenlandske hunder:

- Alle hunder registrert i andre nordiske land beholder sitt registreringsnummer uten omregistrering.
- Hunder midlertidig i Norge (inntil 6 mndr.) pålegges ikke omregistrering, men må ha en oppgitt ansvarshavende med norsk adresse.
- Hunder permanent innført til Norge fra ikke nordisk land, skal omregistreres.
- Hunder tilfeldig i Norge i forbindelse med utstillinger, prøver osv. benytter sitt hjemlands registreringsnummer.

Endringer i utstillingsreglene fra 30.5.94:

Pkt. 11.4 (Unghundklasse - UK)
endres til Åpen Unghundklasse - AUK

Pkt. 11.5 (Unghundkonkurranseklasses - UKK)
endres til Åpen Unghundklasse, Konkurranse - AUHK

CACIB

Vedrørende krav om 4 CACIB i 3 land for oppnåelse av internasjonalt championat.

Norsk Kennel Klubs Hovedstyre vedtok, i møte den 22. april 1994, å utsette iverksettelsen av dette til 1. januar 1995.

RESULTATBØRS

Viltsporprøver

Norsk Retrieverkl. avd. Nord-Trøndelag, 11. juni:

Midvinternattens Tanime (Tani) akita inu Stig Meier Berg
1. premie m/HP

NVCh Tomboys Suger Rose (lita) cocker spaniel Wenche R. Krogstad
1. premie

Selbu Jeger og Fiskerlag, 16. juli (bevegelig prøve):

Raija grå elghund Bengt Ødegård
Godkjent

Fersksporprøver

Norsk Elghundklubb, avd. Sør-Trøndelag (bevegelig prøve):

26. juli

Raija grå elghund Bengt Ødegård
Godkjent

18. august

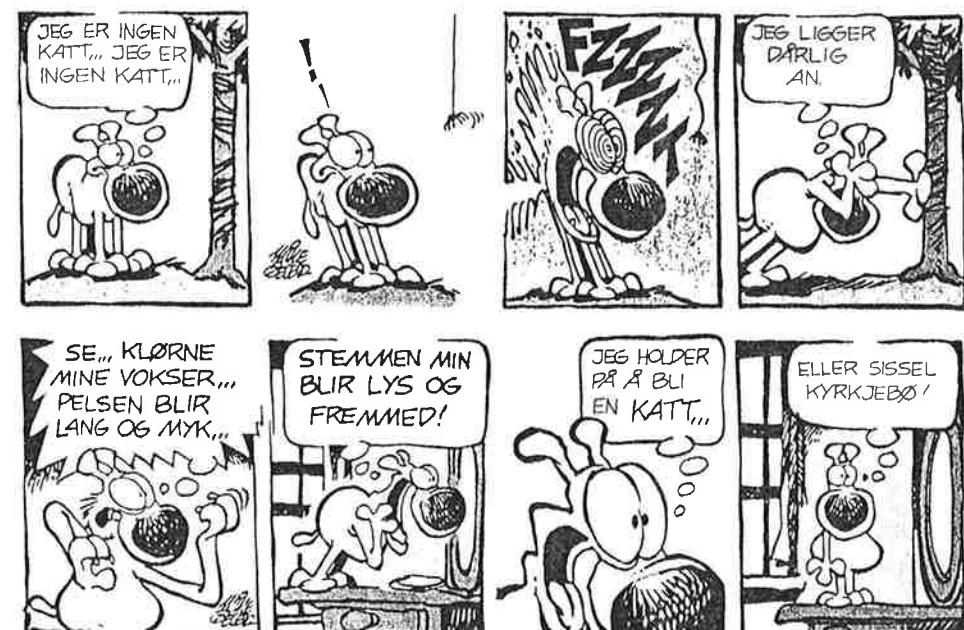
NVCh Tomboys Suger Rose (Lita) cocker spaniel Wenche R. Krogstad
Godkjent

Følgende materiell selges gjennom klubben:

Overtreksdress m/klubbmrk. på rygg
vindtett m/frottefør
burg/grønn/marine, str. S, M, L, XL kr. 700,-

Collegegenser m/klubbmrk. foran,
mørk rød, str. M, L, XL kr. 150,-

Klubbmerker, stoff
Klubbmerker, klister kr. 25,-
kr. 10,-

Stig M. Berg

POSITIVE fritidstiltak fortjener støtte...

Vi gjør det med glede....

**SELBU
SPAREBANK**